
RUBRIEKTITEL

NAAMOPGAVE MET DOOPSEL IN WOLFSDONK

De toekomstige Eerste Communicanten van Wolfsdonk gaven tijdens de viering op zondag 6 februari hun naam op en vertelden waarom ze graag de hostie ontvangen. Catechist Leo gaf een duiding bij de naam van ieder kind en Rudy Van Dijck maakte mooie naamplaatjes. Samen met catechiste juf Erna volgde een gebarengedbed waarbij de kinderen met heel hun lichaam zich richtten tot God.

Bijzonder toepasselijk was de zondagse evangeliëlezing over de roeping van de apostelen tot vissers van mensen. Zorgen dat iedereen erbij hoort en mensen helpen als ze problemen hebben, is de taak van elke gedoopte. Door het doopsel worden we geroepen in Jezus voetspoor te treden. Alleszins ook het voornemen van Noah (7 jaar) die ter voorbereiding van de Eerste Communie gedoopt werd te midden van zijn klasgenootjes, familie en medeparochianen. Het lied 'you will be in my heart' vertolkte de belofte van de ouders, de peter en meter maar drukt ook ons geloof uit dat de naam van ieder menskind geschreven staat in de palm van Gods hand.

Het was een hartverwarmende viering met kinderlijke geloofsovergave waarbij we gezonden worden

om ook als volwassenen onze naam op te geven of ons te laten onderdompelen in het doopwater dat zuivert en nieuw leven geeft.

Proficiat aan alle communicanten, in bijzonder tevens aan dopeling Noah en de ganse familie.

27 februari

Achtste zondag door het jaar

Lucas 6,39-45

Spreuken uit de bijbel

Zijn koekjes van eigen deeg dan zo lekker? Dat zou al wel eens dik kunnen tegenvallen. We zijn doorgaans voor anderen strenger in ons oordeel dan voor onszelf. Wij blijken bovendien al te goed te

weten wat goed is voor anderen, en wat niet. Andermans fouten zien we dik en eigen fouten trachten we zoveel mogelijk te vergoelijken of te camoufleren. Jezus raadt ons aan het tegendeel te doen. De 'splinter' in andermans oog zet hij tegenover de 'balk' in eigen oog. Met andere woorden: 'Verbeter de wereld, begin bij jezelf.'

Wij worden uitgenodigd 'bescheiden te blijven. Wij moeten ons leven lang 'leerling' blijven, mensen in wording. Wij hebben geenszins reden om ons boven de anderen te stellen, en al evenmin hoeven wij anderen de les te spellen. Een christen is voortdurend onderweg naar dat ongrijpbare: 'Wees volmaakt zoals uw hemelse Vader volmaakt is'.

Heel wat Nederlandstalige spreuken zijn zo uit de bijbel genomen. 'De appel ligt nooit ver van de boom' – 'aan hun vruchten zul je ze kennen', horen we bij Jezus. Anders gezegd: 'waar het hart van vol is loopt de mond van over'. Onze leermeester heeft het hart vol van één leidmotief: 'Doen wat zijn hemelse Vader behaagt!' Dat is voor Jezus 'eten en drinken'. Het vult zijn gehele leven. En al het overige is 'uit den boze'.

Met deze levenswijsheid sluiten wij het eerste deel van de 'groene zondagen' af, om ze weer op te nemen na de Paastijd. Volgende week zitten we al volop in de Veertigdagentijd. En op Asdag zal Jezus ons waarschuwen voor schijnheiligheid. Leef niet voor het oog van de mensen, voor de schone schijn, maar steeds in nauwe verbondenheid met uw hemelse Vader, die in het verborgene ziet.

Nu al een heilzame bekeringstijd gewenst.

SACRAMENTEN VOOR DE DRIE GELOOFSGEMEENSCHAPPEN

Voor het vastleggen van sacramenten in onze kerken kan u steeds terecht op www.kerkinaarschot.be (klikken op FORMULIEREN of 'belangrijke levensmomenten') of via het zonesecretariaat: 016/57.20.43 of secretariaat@kerkinaarschot.be

Dooptvieringen

Alle dooptvieringen starten om 14u. of om 15u. Doopaanvragen dienen minstens 3 weken op voorhand binnen te zijn. De formulieren staan op de site www.kerkinaarschot.be U kan ze ook onmiddellijk doorzenden naar ni.adams@telenet.be

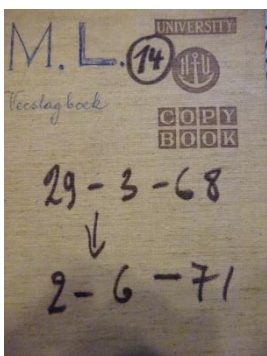
Huwelijken: Huwelijkskandidaten kunnen hun aanvraag indienen via www.kerkinaarschot.be of het zonesecretariaat.

Uitvaarten: De familie neemt contact op met een begrafenisondernemer. Deze zal de nodige afspraken maken met de lokale verantwoordelijken en priester of diaken.

Ziekensacrament: Men kan hiervoor steeds een beroep doen op priester-op-rust Renaat Van den Berckt (Volkensvoortstraat 35, 3201 Wolfsdonk – 0473/50.43.12)

HET MARIALEGIOEN IN AARSCHOT (1/3)

Ode aan de verslaggevers

Alle verslagboeken zijn netjes geïnventariseerd door de archivaris

Bij het leegmaken van de dekenij in 2020 kwamen er heel wat oude documenten boven die werden overgedragen aan het kerkarchief. Ik ontdekte er o.a. een doos met 14 schriftjes (14 op 22 cm) met de verslagen van het Marialegioen. Van 14 september 1953 tot 2 juni 1971 werden de wekelijkse vergaderingen uitgebreid gerapporteerd. Dat betekent dus een 850-tal verslagen! Naast deze verslagboeken van de volwassenen, zijn er ook nog 3 schriften met de verslagen van het jeugdpresidium, tussen 25 maart 1957 en 15 februari 1964. In hun laatste verslagboek vermeldde ze dat dit de 325ste vergadering was.

Al wie ooit verslaggever is geweest, kent het gevoel: "Wie leest deze verslagen nog? Waartoe dient al mijn werk?" Als 'eerbetoon' aan de verslaggevers die lijn per lijn vol penden maar ook uit interesse voor de geschiedenis, las ik de verslagen en probeerde een beeld te vormen van een kantelperiode van het parochie- en geloofsleven medio 20ste eeuw.

Terwijl ik aan dit onderzoekje werkte, vroeg ik aan heel wat oudere mensen wat volgens hen het Marialegioen was; het viel mij op dat heel weinigen vandaag nog weten wat er nog niet zo lang geleden gebeurde. Dit kan enerzijds te wijten zijn aan een gebrek aan interesse, maar het is anderzijds ook een bewijs dat de actieve leden van deze lekenbeweging heel bescheiden waren over hun inbreng en de privacy heel erg respecteerden. Uit wat volgt (na een lange, algemene inleiding) blijkt dat er heel wat persoonlijke en delicate informatie besproken werd, die wél terug te vinden is in de verslagboeken. Omdat familie van vele vernoemde mensen nog leven, respecteer ik uiteraard ook hun privacy en maak ik de namen onleesbaar.

Omdat de vereniging zich niet beperkte tot activiteiten in Aarschot Centrum maar in de eerste jaren ook inwoners van Langdorp, Rillaar of Gelrode bezocht, publiceren we deze artikels ook in de edities van de andere parochies van onze pastorale zone.

Wat volgt is zeker geen oproep om terug te gaan naar 'de goede oude tijd'. Het is een analyse van 'hoe en waarom alles veranderde' om op deze manier vroeger en nu beter te begrijpen. Tot vandaag worstelt de Kerk met de opdracht die de Nederlandse Frater Ton Oostveen in 1968 omschreef als volgt: *"Secularisering in die zin, dat de Kerk zich niet meer kan afkeren van de wereld, maar vormend en scheppend meewerken aan Gods plan **met die wereld**. Dit is eigenlijk de enige hoop voor de kerken in de toekomst. Zij hebben Gods blijde boodschap te verkondigen **binnen de aardse werkelijkheid**, en als ze daarin falen dan worden alle erediensten steriel, alle gebeden voos en alle geloofsbelijdenissen leugen."*

Ontstaan in Ierland, binnen de Katholieke Actie (K.A.)

Het Legioen van Maria ontstond in Ierland op 7 september 1921. Men zag dat er naast de materiële nood die men vanuit de Vincentiusvereniging trachtte te lenigen, ook veel geestelijke nood was. Een unieke insteek was dat men van bij de start ervan bewust was dat priesters hierop niet alléén een antwoord konden geven: men moest hiervoor priesters én leken samenbrengen. Eerst waren het alleen vrouwen die samenkwamen, waarbij de beeltenis van Maria als de Onbevleete Ontvangenis vanaf het allereerste begin spontaan een vaste plaats kreeg. Geïnspireerd door de liefde en het geloof van Maria vervullen de leden allerlei opdrachten. Zij doen dit nooit zonder de goedkeuring van de bisschop of de pastoor. Een tiental jaar later verspreidde het Legioen zich over de hele wereld. Het bestaat nu nog altijd in meer dan 170 landen met ongeveer 5 miljoen actieve en 8 miljoen biddende leden. De actieve leden komen wekelijks samen voor gebed, werkoverleg en evaluatie. Op het einde van de vergadering krijgen de Legionairs een apostolaatstaak die altijd met z'n tweeën wordt uitgevoerd. Biddende leden ondersteunen de werkzaamheden door hun dagelijks gebed. Een actief lid besteedt doorgaans - volgens het handboek - twee uur per week aan werkzaamheden die het geloof dichterbij de mensen brengt, bijvoorbeeld door huis- of ziekenbezoek 'om de kop van de slang te verpletteren en het rijk van Christus uit te breiden'. Leden van het Legioen stellen zich ter beschikking van de diocesane en lokale clerus om ingeschakeld te worden in elke vorm van praktische zielzorg en apostolaat.

De werking van het Legio Mariae kadert in de Katholieke Actie, een brede katholieke lekenbeweging opgericht door paus Pius XI (begin jaren 1900) om – toen al – de secularisering tegen te gaan. Ook het werk van kardinaal Cardijn is in deze beweging te situeren.

Het Legioen in België

In 1946 stichtte kardinaal Suenens de Belgische afdeling van het Marialegioen. Na de oorlog was er ook bij ons duidelijk nood aan extra zielenzorg. Het katholieke geloof was niet meer evident. Mensen haakten af en 'daar moest tegen opgetreden worden'. In België kreeg het Marialegioen al snel twee 'bekende' leden die misschien wel de reden waren voor het succes dat het Legioen in ons land kende: koning Boudewijn leerde zijn toekomstige echtgenote koningin Fabiola kennen tijdens een bedevaart naar Lourdes die georganiseerd werd door een Ierse zuster (geen religieuze!) van het Marialegioen.

In 1953 was het de beurt aan Aarschot. Deken Verpoylt was de stichter en bezieler. Later werd Deken Polleunis de begeleider van de volwassenen; de onderpastoors Cuypers en Ven begeleidden de meisjesjeugdpresidia en E.H. Govaerts ontfermde zich over de jongens.

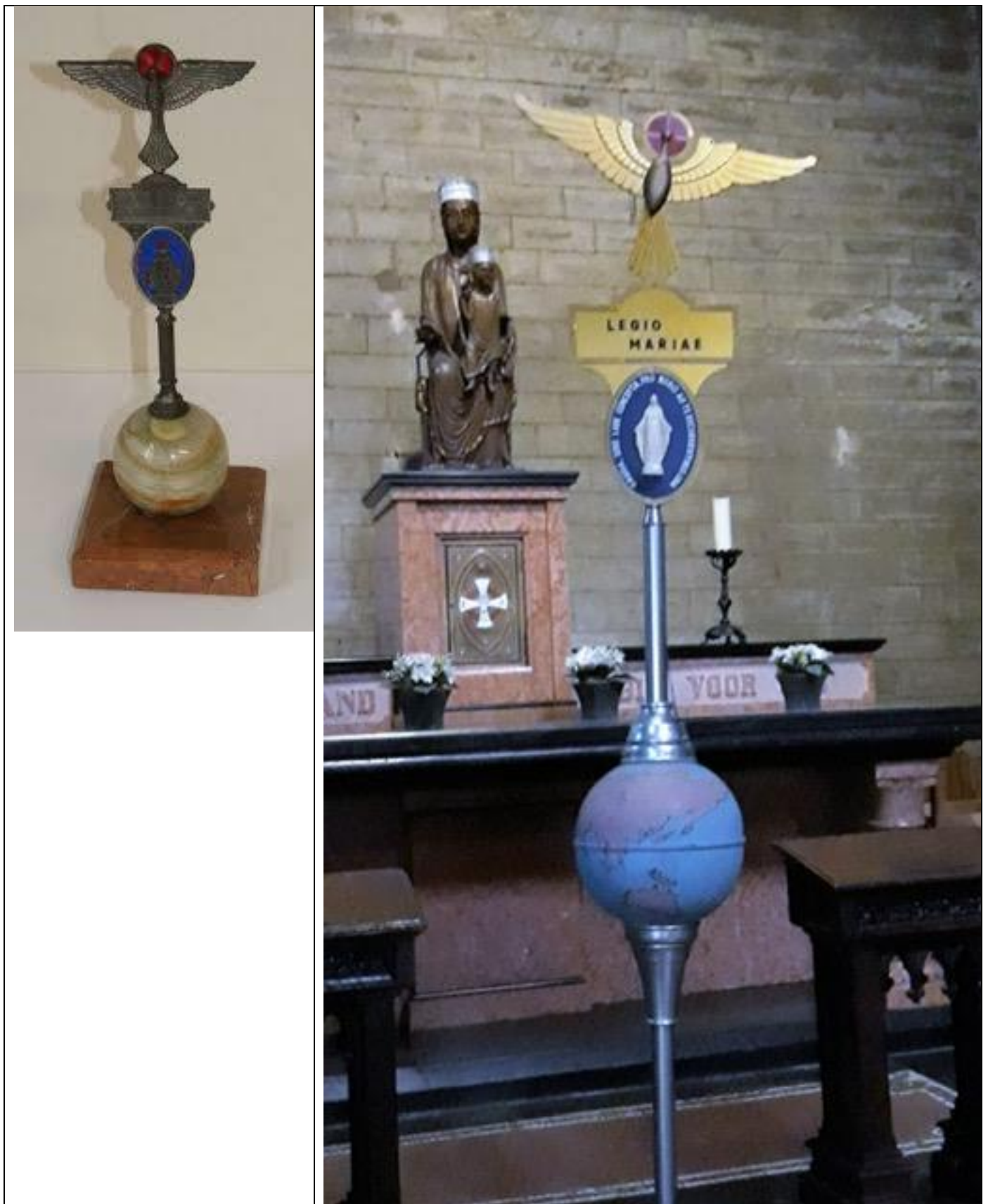
Strijdende orde

De naam van de lekenorde laat vermoeden dat ze 'manu militari' te werk zouden gaan. In de verslagen word je inderdaad geconfronteerd met een heel eigen – militair aandoend – jargon. We staan even stil bij de gebruikte terminologie.

Het *Concilium Legionis* is het hoogste orgaan van het Legioen van Maria en is gevestigd in Dublin. De *Senatus* is het overkoepelende orgaan van het Legioen van Maria in elk land. Plaatselijke afgevaardigden nemen deel aan die vergaderingen. Een *Praesidium* is de basisgroep van het Legioen in een parochie; het zijn de *actieve leden*. Een praesidium heeft tenminste vijf functionarissen: geestelijk leidsman, president, vice-president, secretaris en penningmeester. De verslagen die ik heb gelezen situeren zich op het niveau van het praesidium. De leden van een praesidium zijn de *officieren*: zij bidden dagelijks de rozenkrans en de gebeden van de *Tessera* (naam van het gebedenblaadje). Er is nog een hogere rang: de *adjutorianen*, vaak parochiepriesters of paters die dagelijks alle gebeden van de Tessera bidden, dagelijks naar de Heilige Mis gaan en daarbij de Heilige Communie ontvangen en ook dagelijks deelnemen aan de door de Kerk goedgekeurde Getijdengebeden. Wanneer in een stad of regio meerdere praesidia zijn, worden die georganiseerd tot een *Curia* en een *regia*. Jaarlijks wordt er een *Acies* georganiseerd: een grootse bijeenkomst rond de tijd van Maria Boodschap waarbij de leden hun toewijding tot Maria hernieuwen. Elke afdeling heeft ook een *vexillum*, een standaard die centraal staat tijdens het gezamenlijk gebed maar dat ook mee naar buiten wordt genomen bij activiteiten.

Naast de actieve kern (presidium), zijn er de *biddende leden*. Hun aantal liep op tot 700 in het jaar 1967. Over hen wordt weinig vermeld in de verslagen, tenzij dat zij jaarlijks een bezoekje krijgen. Zij zijn nochtans de kern van de beweging en bidden voor alle intenties en alle zieken en hulpbehoevenden.

Een verslag begint telkens met het vermelden van de aanwezigen: de *auxiliairen* komen telkens samen in de dekenij, in aanwezigheid van de deken. Tweede puntje van de vergadering is het opzeggen van de *openingsgebeden* 'geknield voor het beeld van Maria'. Nadien volgt de *lezing uit een handboek van het Legioen* met een reeks vragen en antwoorden, zoals 'Hoeveel tijd besteedt de auxiliary aan het Legioen?' of 'Waarom is het Legioen nodig, terwijl er zoveel andere organisaties zijn?' of 'Waarom doen de legionairs huisbezoeken altijd per twee?'

In de Sint-Martinuskerk in Sint-Truiden wordt nog een vexillum bewaard. In Aarschot is het (voorlopig) nog niet gevonden.

Voorzijde van de tessera, het prentje met aan de achterzijde de gebeden die dagelijks moeten gebeden worden.

Het kasverslag en de briefwisseling (met de senatus of de curia) staan ook steevast op de agenda. Financieel betekende het Legioen echter weinig: wekelijks ging er een zwart zakje rond dat onder tafel moest worden doorgegeven zodat de leden al dan niet een kleine bijdrage konden geven. Nadien volgt het meest interessante gedeelte nl. *de individuele verslagen van de opgelegde taken*, waarover later meer. Dit gedeelte wordt afgesloten door de *catena*, een gebed dat bestaat uit het Magnificat en enkele andere gebeden. Elke week spreekt de deken nadien een *allocutio* uit, een soort korte preek, die heel vaak verwijst naar de spiritualiteit van het Legioen maar met de jaren veel praktischer en wereldser van aard wordt. Tot slot krijgen de aanwezigen *de zegen*. Een vergadering duurt gemiddeld anderhalf uur en wordt bijgewoond door een 6-tal mensen, zowel mannen als vrouwen.

Deze aanwezigen worden telkens vermeld als 'Broeder' en 'Zuster', maar het waren dus wel degelijk leken. Zo waren er zusters Arrazola, Joris, Peeters, Raskin, Janssens, Pelgrims en broers Van Allemeersch, Cumps, Op de Beeck. Het waren allemaal volwassenen, die héél veel tijd besteedden aan het apostolaatswerk van het Marialegioen. De meeste van hen worden vermeld in alle jaargangen van de verslagboeken en werkten dus jaren mee. Bij het *jeugdpresidium* verloopt alles op dezelfde manier. Hier stelt men echter vast dat er een veel groter verloop van aanwezigen is. De bewaarde verslagboeken betreffen het jeugdpresidium voor de meisjes/ jonge dames; er is voorlopig niets teruggevonden van het presidium voor de jonge heren.

Na de Catena, wordt de allocutio
gehouden door L. E. Fleen Deken.
Het Maria-Legioen ontwikkelt zich tot
een rijp instituut met een duidelijke
plaats in het leven der Kerk. 't Is een
vrijwillige, expansieve vereniging, die
zich over de hele wereld uitstrekt. Deze
verzameling van volken is een aangrijp-
voorbeeld van katholieke democratie.
Zij is ontstaan uit het volk, en ze is
sterk geworden door de steun van het
volk.
Nu houdt de Praeses een lezing voor
uit het boek van Mgr. Suenens, waan

De zeer strikte organisatie van het Marialegioen en de strijdvaardigheid van de leden komen ons nu weinig sympathiek en soms agressief over. Ter illustratie hieronder één van de gebeden uit de Tessera. Als we echter de individuele verslagen lezen, komt ons een veel positiever aspect naar voor.

*Geef ons o Heer, die **onder de standaard van Maria** dienen, een zo groot geloof in U en vertrouwen op haar, dat wij **de wereld kunnen veroveren**. Geef ons een levendig geloof, door liefde beziel, dat ons in staat stelt alles te doen uit een oprechte liefde tot U en altijd U te zien en U te dienen in onze naaste; een geloof, sterk en onwrikbaar als een rots, waarin wij rust en steun vinden temidden van de kruisen, lasten en teleurstellingen van het leven; een moedig geloof dat ons **aanspoort zonder aarzelen voor uw glorie en voor het heil van de mensen grote dingen te ondernemen en te volbrengen**; een geloof dat **de vuurkolom van ons Legioen** zal zijn – om ons **in gesloten gelederen voorwaarts** te leiden – om overal **het vuur van de goddelijke liefde te ontsteken - om hen te verlichten die verblijven in duisternis en in de schaduw van de dood – om de lauwen aan te wakkeren – om hen die dood zijn door de zonde, opnieuw tot leven te brengen** – een geloof dat onszelf zal geleiden op de weg van de vrede; opdat ons Legioen – na de strijd van dit leven – en **zonder het verlies van één enkel lid**, verzameld moge worden in het koninkrijk van uw liefde en glorie. Amen.*

Wie waren de leden?

In het archief bevinden zich boeken met de namen en adressen van de leden. De ledenlijst van de Aarschotse afdeling Onze-Lieve-Vrouw van Soete Minne start op 28 september 1953. Een jaar later zijn er 200 leden, in 1956 verdubbelt het ledenaantal. In 1961 komt er een duidelijke kentering: op drie jaar tijd zijn er slechts 100 nieuwe leden en staat het ledenaantal op 600. De laatste telling op 1 september 1970 stopt bij 674 leden. Wie lid werd, stond eerst drie maanden op proef. De meeste werden nadien definitief toegelaten op basis van een mondelinge verklaring dat ze heel regelmatig de opgelegde gebeden zegden.

De leden wonen niet alleen in alle uithoeken van Aarschot (Aurheide, Bergvijver, Ourodenberg, Christus-Koning) maar ook in de deelgemeenten. Na een tijdje worden op de andere plaatsen ook praesidia opgericht en worden de leden overgeheveld. Er zijn ook contacten met praesidia in Afrika waar (Aarschotse) missionarissen eveneens het Marialegioen oprichtten.

Er zijn zowel mannen als vrouwen, leken als religieuzen. Ook de bezoeken en de gesprekken gebeuren in gelijke mate met mannen als met vrouwen. Deze combinatie is vooruitstrevend te noemen voor die tijd.

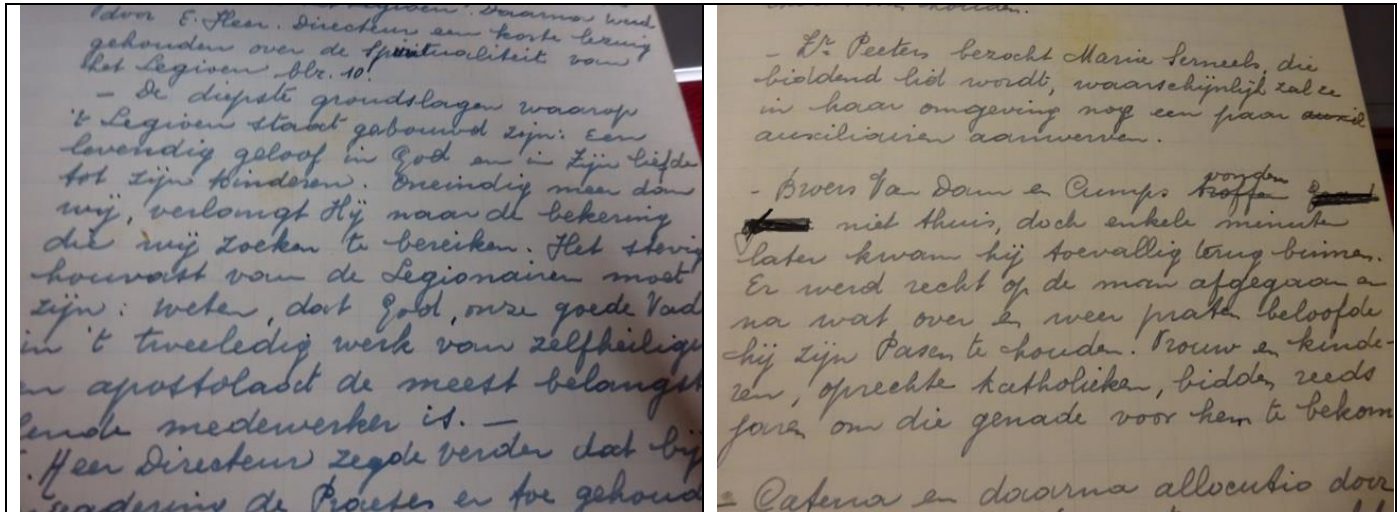
In de verslagboeken worden de namen vermeld van de mensen die bezocht worden. Wanneer het over zieken gaat, zou ik de namen kunnen vermelden; vaak gaat het echter om intieme geloofsgesprekken of moeilijke materiële familiesituaties die nog altijd de nodige kiesheid en privacy vereisen, want hun familieleden leven nog altijd. Van het toenmalige Jeugdpresidium leven nog heel wat vrouwen.

Algemeen kan men stellen dat de impact van het Marialegioen behoorlijk groot is geweest, afgaande op het aantal bezochte gezinnen en het aantal leden. Binnen de kerkelijke organisaties neemt het Marialegioen in de na-oorlogse periode t.e.m. het Concilie een belangrijke plaats in. Ze deden veel meer dan alleen bidden!

In het addendum bij het handboek staat dit citaat uit La Théologie de l'apostolat van Kardinaal Suenens uit 1955; het typeert duidelijk het tijdsbeeld. *“Op onze dagen wil men het voorstellen alsof de ‘normale’ katholiek hij is die zijn godsdienst voor zichzelf alleen beoefent, zonder zich daadwerkelijk te bekommeren om het heil van zijn broeders. Dat is wel een caricaturale voorstelling van de katholieke gelovige, ja zelfs van het Katholicisme kortweg. Het wordt tijd het begrip ‘goede katholiek’ of*

'practiserende katholiek' te onderwerpen aan een strenge kritiek, het eens grondig te herzien. Men is niet katholiek zonder een minimum aan apostolische daadvaardigheid, en dat onontbeerlijke minimum, waarover het Laatste Oordeel zal vonnis vellen, wordt door de massa van onze zogenaamde practiserende katholieken niet bereikt. En daarin ligt heel het drama, het fundamentele misverstand van deze tijd." Het Legioen van Maria is het ideale antwoord op deze tijdsgeest. "Het is de grote taak van het Legioen van Maria om de zin voor lekenroeping te ontwikkelen. Het gevaar bestaat dat wij, leken, de Kerk beperken tot de clerus en de religieuzen. (...) Een lid van het legioen moet bidden én werken."

Wat deden de leden van het praesidium? Waaruit bestonden hun opdrachten?

Uit wat volgt, kan de indruk ontstaan dat de Broeders en Zusters van het Marialegioen 'spionnen' waren die elk afwijkend gedrag opzochten en de mensen confronteerden met hun 'ontspoorde gedrag'. Ik denk persoonlijk niet dat dit zo negatief mag gesteld worden. Mensen ontvingen de bezoekers (= de actieve leden van het praesidium) soms tientallen keren; zelden lees je dat ze werden buiten gezet of afgesnauwd. In de regels die op de eerste vergadering van de maand telkens werden voorgelezen, stond vermeld dat de bezoeken en gesprekken moesten gebeuren 'in de geest van Maria': zacht, luisterend, niet beschuldigend, volhardend maar niet agressief. Bijna nooit lees je een subjectieve oordeelsvorming in de verslagen. Regelmatig wordt ook herhaald dat succes bij een bezoek vooral te danken is aan 'de Genade van Ons-Lieve-Vrouwke' en niet op de eerste plaats aan de legionair.

Heel vaak gaat het om ziekenbezoeken en lijkt het Legioen eerder op een Ziekenzorgafdeling die zieken en ouderlingen bezoekt in hun eigen huis of in het Gasthuis en Rustoord. De zieken krijgen steun dankzij het gebed van alle biddende leden. Wanneer zij klagen wordt hen stevast op het hart gedrukt 'hun lijden op te offeren aan de intenties van het Legioen en aan het lijden van Christus'. Naargelang de jaren vorderen, lijken mij de bezoeken aangenaam en meer ontspannend te verlopen. Er wordt expliciet vermeld hoe blij 'de oudjes' zijn met de bezoeken en de paternoster die gegeven werd. Ook families waar er een gebrekkig, - vaak beschreven als 'ongelukkig' - kind is, krijgen bezoek en aanmoediging. Vaak vertellen zieken (en gezonden) over de uiterst mooie ervaringen die ze beleefden tijdens een Lourdesreis. Na de oorlog was een reis naar Lourdes vaak de eerste buitenlandse verre reis, wat sowieso al een belevenis was. De sfeer van gebed en eenheid in Lourdes maakte vele mensen gelukkig.

Niet alleen de afdeling van de volwassenen, maar ook de jeugd brengt dergelijke ziekenbezoeken. Jongeren bezoeken ook jonge gezinnen; ter gelegenheid van een geboorte brengen zij er een medaille van het Legioen voor de baby.

Speciale aandacht gaat er naar ouderlingen of zieke mensen die 'niet in orde zijn met hun geloof'. Ze worden aangezet om te biechten, 'voor het te laat is'. Indien de zieke toestemt, wordt er een priester

gestuurd. Soms weigeren mensen hardnekkig om te biechten, uit angst voor 'wat de anderen gaan denken' of 'voor de reactie van de pastoor'. Bovendien is de angst voor het vagevuur nog sterk aanwezig.

Opmerkelijk zijn de vele bezoeken aan mensen die 'de zondagsplicht niet naleven of hun 'Pasen niet houden'. Hoe de leden aan die informatie komen, is niet altijd helder. Eigen vaststellingen, de controle door de Bond van het Heilig Hart, 'van horen zeggen' zetten hen – steeds per twee – op stap naar de 'afvalligen'. Het is enerzijds bewonderenswaardig, maar anderzijds ook bijna schokkend hoe hardnekkig men deze mensen blijft bezoeken, week na week. Sommige worden jaar na jaar in de verslagen vermeld. Regelmatig 'werkt de Genade' en krijgen ze iemand terug naar de kerk. De vreugde bij de parochiaan én bij het Marialegioen is dan groot. In de verslagen lees je: "We blijven volhouden. We moeten die man/vrouw nog een tijdje bewerken en niet loslaten." Het eerste doel van het Marialegioen was heel lang, zoveel mogelijk mensen 'in de Kerk' houden en 'hun plichten' doen onderhouden.

PAROCHIAAL NIEUWS

ZONE SINT-ROCHUS AARSCHOT

ZONESECRETARIAAT

Voor onze parochie HH. Maria, Pieter en Antonius met haar drie geloofsgemeenschappen Gijmel, Langdorp, Wolfsdonk kan u met alle vragen terecht op het zonesecretariaat van onze pastorale zone Sint-Rochus Aarschot: 016/57.20.43 of secretariaat@kerkinaarschot.be

LANGDORP

SECRETARIAAT SINT-PIETER

Medewerkster: Nicole Adams. Voor de parochianen van Langdorp steeds bereikbaar via tel. 016/56.45.14 of ni.adams@telenet.be

Elke woensdag 18-20u (in niet-coronatijden) in de pastorie, Langdorpsesteenweg 299, 3201 Langdorp. Dan bereikbaar via tel. 016/56.68.84 (pastorie).

GIJMEL

SECRETARIAAT ONZE-LIEVE-VROUW-FATIMA

Medewerker: Staf Eelen. Voor de parochianen van Gijmel steeds bereikbaar via tel. 016/56.51.63. Elke donderdag 19-20u in de oude pastorie, Hombergstraat 4, 3201 Gijmel.

WOLFSDONK

SECRETARIAAT SINT-ANTONIUS ABT

Medewerker: Leo Janssens. Voor de parochianen van Wolfsdonk steeds bereikbaar via tel. 013/78.44.28, gsm 0477/68.86.24 of leo.janssens6@telenet.be

PAROCHIEBLAD

BERICHTJES EN MEDEDELINGEN VOOR HET PAROCHIEBLAD

Gelieve al wat u het parochieblad wenst te publiceren, te melden aan: Sophie Buyck, Oude Mechelsebaan 455, 3201 Gijmel. Tel: 016.56.76.71 of sophie.buyck@telenet.be

KERKFABRIEK

Voor vragen over het archief, het project www.verhalenverbindenplatteland.be, het gebruik van onze kerken, de Sint-Pieterssite tussen de kerk en picknicktafel in Langdorp en andere gronden en kapellen van de kerkfabriek, kan u terecht bij voorzitter Jonas Danckers (tel. 0472/78.11.22 of danckers_jonas@hotmail.com) of penningmeester Mark Van der Borcht (tel. 013/78.27.09 of mark.vanderborcht@belgacom.net).

----- VIERINGEN -----

LANGDORP-GIJMEL-WOLFSDONK

VIERINGEN

GIJMEL

Zaterdag 26 februari : Gebedsdienst om 18.00 u.

- Familie Vermeulen -Verbinnen

WOLFSDONK

Zondag 27 februari: Eucharistieviering om 09.30 u.

- Simone Helsen vanwege haar beste vriendin A.
- Lea Verbraeken vanwege de bureu
- Gerda Vandeschoot vanwege haar kinderen
- Jaargetijde voor Maria Wellens

LANGDORP

Geen vieringen

WEEKENDVIERINGEN

ZATERDAG	17.00u.	Sint-Rochus	Aarschot	eucharistie	
	18.00u.	O.L.V. Fatima	Gijmel	1 ^e + 3 ^e + 5 ^e 2 ^e + 4 ^e	eucharistie gebedsdienst
	18.30u.	Sint-Cornelius	Gelrode	1 ^e + 3 ^e + 4 ^e 2 ^e + 5 ^e	eucharistie gebedsdienst
	18.30u.	Christus-Koning	Aarschot	eucharistie	
ZONDAG	09.30u.	Sint-Antonius Abt	Wolfsdonk	1 ^e + 3 ^e + 5 ^e 2 ^e + 4 ^e	gebedsdienst eucharistie
	09.30u.	Sint-Niklaas	Rillaar	1 ^e + 2 ^e + 3 ^e 4 ^e + 5 ^e	eucharistie gebedsdienst
	11.00u.	O.L.V.	Aarschot	eucharistie	

NUTTIGE ADRESSEN

WACHTDIENSTEN

Huisarts

Voor de weekends gaat de wachtdienst in op zaterdag vanaf 8 u. en eindigt op maandag om 8u. Op de wettelijke feestdagen begint de wachtdienst om 21u. vóór de feestdag en eindigt om 8u. na de feestdag.

Het telefoonnummer voor Langdorp en Gijmel is 0900/70.292

Voor Wolfsdonk is het nummer 0900/70.560

www.mediwacht.be

Apothekers

Centraal nummer 0903 99 000 bellen tussen 22u en 9u.

www.apotheek.be

ZALEN

Zaal Den Abt Wolfsdonk

contactpersoon: mevr. Rita Van Dijck

telefoon: 0477/18.20.68

Reserveren kan via www.denabt.be

Parochiezaal Gijmel

contactpersoon: Marleen Beirinckx

telefoon: 016/56.91.41

Zaal Demervallei Langdorp

contactpersoon: dhr. Gijs Laureys

telefoon: 0496/10.94.14

